

VETERINARINIO VAISTO APRAŠAS

1. VETERINARINIO VAISTO PAVADINIMAS

OXYTOCIN VET, injekcinis tirpalas

2. KOKYBINĖ IR KIEKYBINĖ SUDĖTIS

1 ml tirpalo yra:

veikliosios medžiagos:

okситоцино

10 TV (0,0166 mg);

pagalbinių medžiagų:

iki 1 ml.

Išsamų pagalbinių medžiagų sąrašą žr. 6.1 p.

3. VAISTO FORMA

Injekcinis tirpalas.

4. KLINIKINIAI DUOMENYS

4.1. Paskirties gyvūnų rūšys

Galvijai, kiaulės, arkliai, avys, ožkos, šunys ir katės.

4.2. Naudojimo indikacijos nurodant paskirties gyvūnų rūšis

Karvėms, kumelėms, paršavedėms, avims, ožkoms, kiaulėms, kalėms ir katėms gimdos susitraukimams atsivedimo metu ir po to skatinti, esant silpniems sąrėmiams;
karvėms ir paršavedėms – esant gimdos atonijai prieš atsivedimą ir po to, užsilaikius nuovaloms, dėl gimdos sąrėmių nepakankamumo, norint sutrumpinti atsivedimo laiką, esant pieno sekrecijos sutrikimų ir kaip pagalbinis vaistas ankstyvojo endometrito atveju bei pieno likučiams šalinti, gydant nuo mastito;

kumelėms – kumeliavimuisi sukelti, užsilaikius nuovaloms dėl sąrėmių nepakankamumo, sutrikus pieno sekrecijai;

avims – kaip pagalbinis vaistas ankstyvojo endometrito atveju;

ožkoms – kaip pagalbinis vaistas skatinti gimdos susitraukimą po cezario pjūvio;

kalėms – kaip pagalbinis vaistas ankstyvojo endometrito atveju ir sutrikus pieno sekrecijai;

katėms – sutrikus pieno sekrecijai.

4.3. Kontraindikacijos

Negalima naudoti kumelėms atsivedimui stimuliuoti jam neprasidėjus.

Negalima naudoti atsivedimui skatinti jei neatsidaręs gimdos kaklelis.

Negalima naudoti esant mechaninių atsivedimo kliūčių, nenormaliai vaisiaus pozicijai, labai sustiprėjus gimdos susitraukimams, plyšus ar užsisukus gimdai, kai vaisiaus dydis neatitinka atsivedimo takų bei esant atsivedimo takų anomalijoms.

Negalima naudoti, padidėjus jautrumui oksitocinui.

4.4. Specialieji nurodymai, naudojant atskirų rūšių paskirties gyvūnams

Nėra.

4.5. Specialios naudojimo atsargumo priemonės

Specialios atsargumo priemonės, naudojant vaistą gyvūnams

Į veną vaistą reikia švirkšti labai lėtai.

Specialios atsargumo priemonės asmenims, naudojantiems vaistą gyvūnams

Nėra.

4.6. Nepalankios reakcijos (dažnumas ir sunkumas)

Gali labai sustiprėti gimdos susitraukimas, plyšti gimda (ypač mėsdžių). Dėl nuolatinių gimdos susitraukimų gali sutrikti placentos kraujotaka, todėl gali būti vaisiaus (-ių) hipoksija ir sumažėjęs gyvybingumas po atsivedimo. Paršavedei į raumenis švirkštus 5–10 TV oksitocino su prostaglandiniais atsivedimui skatinti, gali pailgėti sąrėmiai ar anksčiau nei reikia atsiskirti placenta. Paršavedėms skatinus pieno sekreciją (0,22 TV/100 kg kūno svorio per dieną) vienadieniai paršeliai gali viduriuoti.

4.7. Naudojimas vaikingoms patelėms, laktacijos ar kiaušinių dėjimo metu

Galima naudoti vaikingoms patelėms ir laktacijos metu.

4.8. Sąveika su kitais vaistais ir kitos sąveikos formos

Beta-adrenolitinės medžiagos didina stimuliuojamąjį oksitocino poveikį, o prostaglandinai, skirti kartu su oksitocinu, aktyvina atsivedimo procesą.

4.9. Dozės ir naudojimo būdas

Vaistą reikia švirkšti į veną, raumenis ar po oda ar lašinti į veną (į veną reikia lašinti labai lėtai). Švirkšti reikia vieną kartą ir tik prireikus, galima švirkšti pakartotinai. 1 ml preparato yra 10 TV oksitocino.

Karvei pieno išsiskyrimui skatinti ir likutiniam pienui šalinti mastito atveju reikia skirti 5–10 TV oksitocino gyvuliui į veną arba 20–40 TV – į raumenis ar po oda.

Gimdos susitraukimams skatinti atsivedimo metu ir po to, esant sąrėmių nepakankamumui, reikia švirkšti 5–10 TV oksitocino gyvuliui į veną arba 1–20 TV gyvuliui į raumenis.

Esant gimdos atonijai atsivedimo metu ir po to, užsilaikius nuovaloms dėl silpnos gimdos veiklos, naudojant kaip pagalbinių priemonę nuo endometrito tuoj po atsivedimo, reikia švirkšti 25 TV oksitocino gyvuliui į veną.

Aviai, esant silpnai gimdos veiklai atsivedimo metu ir po atsivedimo reikia skirti 5–10 TV oksitocino gyvuliui į veną arba 1–20 TV gyvuliui į raumenis.

Naudojant kaip pagalbinių priemonę nuo endometrito tuoj po atsivedimo – 5–10 TV oksitocino gyvuliui į raumenis.

Ožkai gimdos susitraukimams atsivedimo metu ir tuoj po atsivedimo skatinti bei esant silpniems sąrėmiams reikia skirti 1–3 TV oksitocino gyvuliui į raumenis arba po oda.

Naudojant kaip pagalbinių priemonę gimdos susitraukimams skatinti po cezario pjūvio reikia švirkšti 5 TV į veną arba į raumenis.

Kumelei kumeliavimuisi ir gimdos susitraukimams skatinti atsivedimo metu ir po atsivedimo bei esant silpnai gimdos veiklai reikia skirti 10 TV oksitocino gyvuliui į veną arba 40 TV oksitocino gyvuliui į raumenis.

Užsilaikius nuovaloms dėl silpnos gimdos veiklos skiriama intraveninė lašinė po 50–60 TV oksitocino gyvuliui per valandą.

Pieno išsiskyrimui skatinti – 30–40 TV gyvuliui į raumenis.

Paršavedei gimdos susitraukimams skatinti atsivedimo metu ir tuoj po atsivedimo, esant silpnai gimdos veiklai ar paršiavimosi laikui trumpinti – 1–10 TV oksitocino gyvuliui į veną arba 20–25 TV oksitocino gyvuliui į raumenis arba 25 TV oksitocino gyvuliui į raumenis + intraveninė infuzija po 0,125 TV oksitocino gyvuliui per min.

Pieno išsiskyrimui skatinti ir likutiniam pienui šalinti mastito atveju, skiriama 1–10 TV oksitocino gyvuliui į veną arba 15 TV į raumenis.

Esant gimdos atonijai atsivedimo metu ir po to, reikia švirkšti 20–40 TV gyvuliui į raumenis.

Užsilaikius nuovaloms dėl silpnos gimdos veiklos – 0,5 TV oksitocino gyvuliui į raumenis, po kelių valandų reikia švirkšti pakartotinai.

Kalei, esant silpnai gimdos veikliai atsivedimo metu ir po to, reikia skirti 0,15–1 TV oksitocino gyvūnui į veną, raumenis arba po oda.

Naudojant kaip pagalbinę priemonę gydant nuo ankstyvo endometrito tuoj po atsivedimo – 3–10 TV oksitocino gyvūnui po oda.

Pieno išsiskyrimui skatinti – 0,2–1 TV oksitocino gyvūnui į veną, raumenis arba po oda.

Katei, esant silpniems gimdos susitraukimams atsivedimo metu ir tuoj po to, reikia švirkšti 0,3–1 TV oksitocino gyvūnui raumenis arba po oda arba 0,1–0,2 oksitocino į raumenis arba po oda kartu su 10–20 mg vaisto, atpalaiduojančio gimdos spazmus. Galima švirkšti pakartotinai kas 2–3 val.

Pieno išsiskyrimui skatinti – 0,1–0,25 TV oksitocino gyvūnui į veną, raumenis arba po oda.

Jei katei, du kartus sušvirkštus oksitocino gimdos veiklai skatinti, negauta rezultato, rekomenduotina atlikti cezario pjūvį.

4.10. Perdozavimas (simptomai, pirmosios pagalbos priemonės, priešnuodžiai)

Perdozavimas gali sukelti:

- trumpalaikį kraujagyslių išsiplėtimą ir kraujo spaudimo sumažėjimą,
- vandens susilaikymą organizme,
- labai stiprų gimdos susitraukimą, kurio metu gali sutrikti kraujotaka virkštelėje, pasireikšti vaisiaus (-ių) hipoksija ir sumažėti jo (-ų) gyvybingumas,
- tachikardiją,
- gimdos plyšimą,
- kumelėms komplikacijas po atsivedimo (ilgalaikį skausmą ir placentos užsilaikymą).
- paršavedėms nuovalų užsilaikymą.

Tokiais atvejais būtina nedelsiant nutraukti oksitocino naudojimą.

4.11. Išlauka

Arklienai, galvijienai, kiaulienai, avienai ir ožkienai – 0 parų, pienui – 0 parų.

5. FARMAKOLOGINĖS SAVYBĖS

Farmakoterapinė grupė: neurohipofizės hormonas, oksitocinas.

ATCvet kodas: QH01BB02.

5.1. Farmakodinaminės savybės

Oksitocinas – hormonas, gaminamas žinduolių organizme. Šis peptidinis hormonas formuojasi pagumburyje, neurosekrecijos būdu patenka į užpakalinę hipofizės dalį ir ten kaupiasi. Be to, galvijų ir ožkų organizmuose papildomai gaminasi kiaušidėse (geltonkūnyje), nelygu lytinio ciklo fazė. Oksitocinas nėra toksiškas. Švirkšto į veną, žiurkėms LD₅₀ yra 5 800 µg/kg kūno svorio. Nėra duomenų apie oksitocino mutageninį, karcinogeninį ir teratogeninį veikimą.

5.2. Farmakokinetinės savybės

Oksitocinas daugiausia inaktyvuojamas kepenyse ir inkstuose, taip pat ir pieno liaukoje, suardant disulfidines jungtis. Didžioji dalis nepakitusio oksitocino iš organizmo išsiskiria per inkstus (35–50 %) ir glicinamido pavidalu, kuris yra neaktyvus metabolitas. Visiška eliminacija yra labai greitos ($t_{1/2}$ – 1–9 min., priklausomai nuo gyvūno rūšies) ir lėtesnės fazės ($t_{1/2}$ – 22,3–26,5 min.). Tariamasis pasiskirstymo tūris – 460 ir 73 ml/kg.

6. FARMACINIAI DUOMENYS

6.1. Pagalbinių medžiagų sąrašas

Chlorbutanolio hemihidratas, ledinė acto rūgštis, etanolis (96 %), injekcinis vanduo.

6.2. Nesuderinamumai

Nežinomi.

6.3. Tinkamumo laikas

Veterinarinio vaisto tinkamumo laikas, nepažeidus originalios pakuotės – 3 metai.

Veterinarinio vaisto tinkamumo laikas atidarius pirminę pakuotę – 28 d.

6.4. Specialieji laikymo nurodymai

Laikyti šaldytuve (2–8 °C). Saugoti nuo šviesos.

6.5. Pirminės pakuotės pobūdis ir sudedamosios dalys

II tipo tamsaus stiklo buteliukai po 50 ml, užkimšti brombutilinės gumos kamšteliais ir apgaubti aliumininiais gaubteliais, kartoninėse dėžutėse.

6.6. Specialios nesunaudoto veterinarinio vaisto ar su jo naudojimu susijusių atliekų naikinimo nuostatos

Nesunaudoto veterinarinio vaisto likučiai ar su juo susijusios atliekos turi būti sunaikintos pagal šalies reikalavimus.

7. REGISTRUOTOJAS

Veyx-Pharma GmbH,
Söhreweg 6,
D-34639 Schwarzenborn,
Vokietija

8. REGISTRACIJOS NUMERIS

LT/2/02/1419/001

9. PERREGISTRACIJOS DATA

2007-06-11

10. TEKSTO PERŽIŪROS DATA

2007-05-29

DRAUDIMAS PREKIAUTI, TIEKTI IR (ARBA) NAUDOTI

Nėra.

ŽENKLINIMAS

DUOMENYS, KURIE TURI BŪTI ANT ANTRINĖS PAKUOTĖS
DUOMENYS, KURIE TURI BŪTI ANT PIRMINĖS PAKUOTĖS

KARTONINĖ DĖŽUTĖ
BUTELIUKAS

1. VETERINARINIO VAISTO PAVADINIMAS

OXYTOCIN VET, injekcinis tirpalas

2. VEIKLIOJI IR KITOS MEDŽIAGOS

1 ml tirpalo yra:

veikliosios medžiagos:

oksitocino

10 TV (0,0166 mg).

3. VAISTO FORMA

Injekcinis tirpalas.

4. PAKUOTĖS DYDIS

50 ml

5. PASKIRTIES GYVŪNŲ RŪŠYS

Galvijai, kiaulės, arkliai, avys, ožkos, šunys ir katės.

6. INDIKACIJOS

Karvėms, kumelėms, paršavedėms, avims, ožkoms, kiaulėms, kalėms ir katėms gimdos susitraukimams atsivedimo metu ir po to skatinti, esant silpniems sąrėmiams;

karvėms ir paršavedėms – esant gimdos atonijai prieš atsivedimą ir po to, užsilaikius nuovaloms, dėl gimdos sąrėmių nepakankamumo, norint sutrumpinti atsivedimo laiką, esant pieno sekrecijos sutrikimų ir kaip pagalbinis vaistas ankstyvojo endometrito atveju bei pieno likučiams šalinti, gydant nuo mastito;

kumelėms – kumeliavimuisi sukelti, užsilaikius nuovaloms dėl sąrėmių nepakankamumo, sutrikus pieno sekrecijai;

avims – kaip pagalbinis vaistas ankstyvojo endometrito atveju;

ožkoms – kaip pagalbinis vaistas skatinti gimdos susitraukimą po cezario pjūvio;

kalėms – kaip pagalbinis vaistas ankstyvojo endometrito atveju ir sutrikus pieno sekrecijai;

katėms – sutrikus pieno sekrecijai.

7. NAUDOJIMO BŪDAI IR METODAS

Vaistą reikia švirkšti į veną, raumenis ar po oda ar lašinti į veną (į veną reikia lašinti labai lėtai).

8. IŠLAUKA

Išlauka: 0 parų.

9. SPECIALIEJI ĮSPĖJIMAI

Prieš naudojimą būtina išdėmiai perskaityti informacinį lapelį.

10. TINKAMUMO DATA

Tinka iki {mėnuo/metai}
Atidarius būtina sunaudoti iki...

11. SPECIALIOS LAIKYMO SĄLYGOS

Laikyti šaldytuve (2–8 °C). Saugoti nuo šviesos.

**12. SPECIALIOS NESUNAUDOTO VETERINARINIO VAISTO AR ATLIEKŲ
NAIKINIMO NUOSTATOS**

Nesunaudoto veterinarinio vaisto likučiai ar su juo susijusios atliekos turi būti sunaikintos pagal šalies reikalavimus.

**13. NUORODA „TIK VETERINARINIAM NAUDOJIMUI“ IR TEIKIMO BEI
NAUDOJIMO SĄLYGOS AR APRIBOJIMAI**

Tik veterinariniam naudojimui.
Parduodama su veterinariniu receptu.

14. NUORODA „SAUGOTI NUO VAIKŲ“

Saugoti nuo vaikų.

15. REGISTRUOTOJO PAVADINIMAS IR ADRESAS

Veyx-Pharma GmbH,
Söhreweg 6,
D-34639 Schwarzenborn,
Vokietija

16. REGISTRACIJOS NUMERIS

LT/2/02/1419/001

17. GAMINTOJO SERIJOS NUMERIS

Serija {numeris}

INFORMACINIS LAPELIS
OXYTOCIN VET, injekcinis tirpalas

1. REGISTRUOTOJO IR UŽ VAISTO SERIJOS IŠLEIDIMĄ EEE ŠALYSE ATSAKINGO GAMINTOJO, JEI JIE SKIRTINGI, PAVADINIMAS IR ADRESAS

Registruotojas ir gamintojas:

Veyx-Pharma GmbH,
Söhreweg 6,
D-34639 Schwarzenborn,
Vokietija

2. VETERINARINIO VAISTO PAVADINIMAS

OXYTOCIN VET, injekcinis tirpalas

3. VEIKLIOJI IR KITOS MEDŽIAGOS

1 ml tirpalo yra:

veikliosios medžiagos:

okситоcиnо

10 TV (0,0166 mg);

pagalbinių medžiagų:

iki 1 ml.

4. INDIKACIJOS

Karvėms, kumelėms, paršavedėms, avims, ožkoms, kiaulėms, kalėms ir katėms gimdos susitraukimams atsivedimo metu ir po to skatinti, esant silpniems sąrėmiams;

karvėms ir paršavedėms – esant gimdos atonijai prieš atsivedimą ir po to, užsilaikius nuovaloms, dėl gimdos sąrėmių nepakankamumo, norint sutrumpinti atsivedimo laiką, esant pieno sekrecijos sutrikimų ir kaip pagalbinis vaistas ankstyvojo endometrito atveju bei pieno likučiams šalinti, gydant nuo mastito;

kumelėms – kumeliavimuisi sukelti, užsilaikius nuovaloms dėl sąrėmių nepakankamumo, sutrikus pieno sekrecijai;

avims – kaip pagalbinis vaistas ankstyvojo endometrito atveju;

ožkoms – kaip pagalbinis vaistas skatinti gimdos susitraukimą po cezario pjūvio;

kalėms – kaip pagalbinis vaistas ankstyvojo endometrito atveju ir sutrikus pieno sekrecijai;

katėms – sutrikus pieno sekrecijai.

5. KONTRAINDIKACIJOS

Negalima naudoti kumelėms atsivedimui stimuliuoti jam neprasidėjus.

Negalima naudoti atsivedimui skatinti jei neatsidaręs gimdos kaklelis.

Negalima naudoti esant mechaninių atsivedimo kliūčių, nenormaliai vaisiaus pozicijai, labai sustiprėjus gimdos susitraukimams, plyšus ar užsisukus gimdai, kai vaisiaus dydis neatitinka atsivedimo takų bei esant atsivedimo takų anomalijoms.

Negalima naudoti, padidėjus jautrumui oksitocinui.

6. NEPALANKIOS REAKCIJOS

Gali labai sustiprėti gimdos susitraukimas, plyšti gimda (ypač mėsėdžių). Dėl nuolatinių gimdos susitraukimų gali sutrikti placentos kraujotaka, todėl gali būti vaisiaus (-ių) hipoksija ir sumažėjęs

gyvybingumas po atsivedimo. Paršavedei į raumenis švirkštus 5–10 TV oksitocino su prostaglandiniais, atsivedimui skatinti, gali pailgėti sąrėmiai ar anksčiau nei reikia atsiskirti placenta. Paršavedėms skatinus pieno sekreciją (0,22 TV/100 kg kūno svorio per dieną), vienadieniai paršeliai gali viduriuoti.

Pastebėjus bet kokių sunkių poveikį ar kitą šiame informaciniame lapelyje nepaminėtą poveikį, būtina informuoti veterinarijos gydytoją ar Lietuvos valstybinę veterinarijos preparatų inspekciją.

7. PASKIRTIES GYVŪNŲ RŪŠYS

Galvijai, kiaulės, arkliai, avys, ožkos, šunys ir katės.

8. DOZĖS, NAUDOJIMO BŪDAI IR METODAS KIEKVIENAI RŪŠIAI

Vaistą reikia švirkšti į veną, raumenis ar po oda ar lašinti į veną (į veną reikia lašinti labai lėtai). Švirkšti reikia vieną kartą ir tik prireikus, galima švirkšti pakartotinai.

1 ml preparato yra 10 TV oksitocino.

Karvei pieno išsiskyrimui skatinti ir likutiniam pienui šalinti mastito atveju reikia skirti 5–10 TV oksitocino gyvuliui į veną arba 20–40 TV – į raumenis ar po oda.

Gimdos susitraukimams skatinti atsivedimo metu ir po to, esant sąrėmių nepakankamumui, reikia švirkšti 5–10 TV oksitocino gyvuliui į veną arba 1–20 TV gyvuliui į raumenis.

Esant gimdos atonijai atsivedimo metu ir po to, užsilaikius nuovaloms dėl silpnos gimdos veiklos, naudojant kaip pagalbinių priemonę nuo endometrito tuoj po atsivedimo, reikia švirkšti 25 TV oksitocino gyvuliui į veną.

Aviai, esant silpnai gimdos veikliai atsivedimo metu ir po atsivedimo reikia skirti 5–10 TV oksitocino gyvuliui į veną arba 1–20 TV gyvuliui į raumenis.

Naudojant kaip pagalbinių priemonę nuo endometrito tuoj po atsivedimo – 5–10 TV oksitocino gyvuliui į raumenis.

Ožkai gimdos susitraukimams atsivedimo metu ir tuoj po atsivedimo skatinti bei esant silpniems sąrėmiams reikia skirti 1–3 TV oksitocino gyvuliui į raumenis arba po oda.

Naudojant kaip pagalbinių priemonę gimdos susitraukimams skatinti po cezario pjūvio reikia švirkšti 5 TV į veną arba į raumenis.

Kumelei kumeliavimuisi ir gimdos susitraukimams skatinti atsivedimo metu ir po atsivedimo bei esant silpnai gimdos veiklai reikia skirti 10 TV oksitocino gyvuliui į veną arba 40 TV oksitocino gyvuliui į raumenis.

Užsilaikius nuovaloms dėl silpnos gimdos veiklos skiriama intraveninė lašinė po 50–60 TV oksitocino gyvuliui per valandą.

Pieno išsiskyrimui skatinti – 30–40 TV gyvuliui į raumenis.

Paršavedei gimdos susitraukimams skatinti atsivedimo metu ir tuoj po atsivedimo, esant silpnai gimdos veiklai ar paršiavimosi laikui trumpinti – 1–10 TV oksitocino gyvuliui į veną arba 20–25 TV oksitocino gyvuliui į raumenis arba 25 TV oksitocino gyvuliui į raumenis + intraveninė infuzija po 0,125 TV oksitocino gyvuliui per min.

Pieno išsiskyrimui skatinti ir likutiniam pienui šalinti mastito atveju, skiriama 1–10 TV oksitocino gyvuliui į veną arba 15 TV į raumenis.

Esant gimdos atonijai atsivedimo metu ir po to, reikia švirkšti 20–40 TV gyvuliui į raumenis.

Užsilaikius nuovaloms dėl silpnos gimdos veiklos – 0,5 TV oksitocino gyvuliui į raumenis, po kelių valandų reikia švirkšti pakartotinai.

Kalei, esant silpnai gimdos veikliai atsivedimo metu ir po to, reikia skirti 0,15–1 TV oksitocino gyvūnui į veną, raumenis arba po oda.

Naudojant kaip pagalbinių priemonę gydant nuo ankstyvo endometrito tuoj po atsivedimo – 3–10 TV oksitocino gyvūnui po oda.

Pieno išsiskyrimui skatinti – 0,2–1 TV oksitocino gyvūnui į veną, raumenis arba po oda.

Katei, esant silpniems gimdos susitraukimams atsivedimo metu ir tuoj po to, reikia švirkšti 0,3–1 TV oksitocino gyvūnui raumenis arba po oda arba 0,1–0,2 oksitocino į raumenis arba po oda kartu su 10–20 mg vaisto, atpalaiduojančio gimdos spazmus. Galima švirkšti pakartotinai kas 2–3 val.

Pieno išsiskyrimui skatinti – 0,1–0,25 TV oksitocino gyvūnui į veną, raumenis arba po oda.

Jei katei, du kartus sušvirkštus oksitocino gimdos veiklai skatinti, negauta rezultato, rekomenduotina atlikti cezario pjūvį.

9. NUORODOS DĖL TINKAMO NAUDOJIMO

Į veną vaistą reikia švirkšti labai lėtai.

Galima naudoti vaikingoms patelėms ir laktacijos metu.

Beta-adrenolitinės medžiagos didina stimuliuojamąjį oksitocino poveikį, o prostaglandinai, skirti kartu su oksitocinu, aktyvina atsivedimo procesą.

Perdozavimas gali sukelti:

- trumpalaikį kraujagyslių išsiplėtimą ir kraujo spaudimo sumažėjimą,
- vandens susilaikymą organizme,
- labai stiprų gimdos susitraukimą, kurio metu gali sutrikti kraujotaka virkštelėje, pasireikšti vaisiaus (-ių) hipoksija ir sumažėti jo (-ų) gyvybingumas,
- tachikardiją,
- gimdos plyšimą,
- kumelėms komplikacijas po atsivedimo (ilgalaikį skausmą ir placentos užsilaikymą),
- paršavedėms nuovalų užsilaikymą.

Tokiais atvejais būtina nedelsiant nutraukti oksitocino naudojimą.

10. IŠLAUKA

Arklienai, galvijienai, kiaulienai, avienai ir ožkienai – 0 parų, pienui – 0 parų.

11. SPECIALIEJI LAIKYMO NURODYMAI

Saugoti nuo vaikų.

Laikyti šaldytuve (2–8 °C). Saugoti nuo šviesos.

12. SPECIALIEJI NURODYMAI

Nėra.

13. SPECIALIOS NESUNAUDOTO VETERINARINIO VAISTO AR ATLIEKŲ NAIKINIMO NUOSTATOS

Vaistų negalima išmesti į kanalizaciją ar su buitinėmis atliekomis.

Veterinarijos gydytojas gali patarti, ką daryti su nereikalingais vaistais. Tai turėtų padėti saugoti aplinką.

Nesunaudoto veterinarinio vaisto likučiai ar su juo susijusios atliekos turi būti sunaikintos pagal šalies reikalavimus.

14. INFORMACINIO LAPELIO PASKUTINIOJO APROBAVIMO DATA

2007-05-29

15. KITA INFORMACIJA

Tik veterinariniam naudojimui.

Parduodama su veterinariniu receptu.

Farmakoterapinė grupė: neurohipofizės hormonas, oksitocinas. ATCvet kodas: QH01BB02.

Oksitocinas – hormonas, gaminamas žinduolių organizme. Šis peptidinis hormonas formuojasi pagumburyje, neurosekrecijos būdu patenka į užpakalinę hipofizės dalį ir ten kaupiasi. Be to, galvijų ir ožkų organizmuose papildomai gaminasi kiaušidėse (geltonkūnyje), nelygu lytinio ciklo fazė.

Oksitocinas nėra toksiškas. Švirkšto į veną, žiurkėms LD₅₀ yra 5 800 µg/kg kūno svorio. Nėra duomenų apie oksitocino mutageninį, karcinogeninį ir teratogeninį veikimą.

Oksitocinas daugiausia inaktyvuojamas kepenyse ir inkstuose, taip pat ir pieno liaukoje, suardant disulfidines jungtis. Didžioji dalis nepakitusio oksitocino iš organizmo išsiskiria per inkstus (35–50 %) ir glicinamido pavidalu, kuris yra neaktyvus metabolitas. Visiška eliminacija yra labai greitos ($t_{1/2}$ – 1–9 min., priklausomai nuo gyvūno rūšies) ir lėtesnės fazės ($t_{1/2}$ – 22,3–26,5 min.). Tariamasis pasiskirstymo tūris – 460 ir 73 ml/kg.

Norint gauti informacijos apie šį veterinarinį vaistą, prašome susisiekti su registruotojo vietiniu atstovu.